

Ansåg 22 mars - 67

Fisketångenbo skall upphöra med sin smidesverksamhet efter 53 år

KUNGSHAMN (Bohuslänningen) Det är inte många kvar av de gamla stenhuggarsmederna som på ett hantverksmässigt sätt arbetar med och iordningställer verktygen för stenhuggarna. En som emellertid varit sitt yrke trogen sedan 1914 är smeden Frits Antonsson, Fisketången. Han började hos smeden Johannes Isaksson med kortare uppehåll i yrket under första världskriget då han även arbetade som stenhuggare. Nu har han emellertid beslutat sig för att upphöra med sin smidesverksamhet efter 53 år. Den 9 april uppnår han pensionsåldern.

Ensam i Kungshamn

I början av 1920-talet började Antonsson sin smedbana på allvar och då fanns det sju smeder i trakten. Numera är han ensam smed i Kungshamns-Askumsdistriktet. Han ombesörjer, förutom sin egen smedja på Fisketången, även att stenhuggarna i Håle och Rished i Askum får sina verktyg lagade och skärpta. Till sistnämnda platser smedjor är det en mil och denna sträcka har Antonsson cyklat såväl vinter som sommar. Under senare tid har han använt sig av moped och detta färdmedel har givetvis underlättat för honom.

Stora förändringar

När Bohuslänningen besökte honom nyligen förklarade Antonsson att nu får det vara slut med smidet för hans vidkommande i och med mars månads utgång.

Det var mycket han hade att omtala från sin långa arbetsbana och han berörde bl a de olika tidsperioderna inom stenindustrin, där konjunkturerna varit mycket växlande och upp- och nedgångsperioder som givetvis inverkat på arbetstillgången inom hans område. Numera har stenindustrin genomgått en koncentration och på det maskinella området har man gjort stora framsteg. Således har driften i småbrott nästan helt försvunnit och den hantverksmässiga tillverkningen av gatsten är snart ett minne blott.

När det gäller stenhuggeri-verktyg så måste man ha god

Frits Antonsson, Fisketången, ses här i arbete i smedjan.

kännedom om hårdningen av stål. På detta område besitter Frits Antonsson stor kunnskap. — Man skall kunna se på stålet när det är moget för sista avkyllningen, framhåller hr Antonsson.

Under första liksom andra världskriget var det dåligt med arbetstillgången inom smedyrket och då fick hr Antonsson under kortare tidsperioder syssla med andra arbeten. När läget blev bättre inom stenindustrin var han åter tillbaka i det yrke han tyckte bäst om och sedan trivts alldeles utomordentligt med.

När nu Frits Antonsson upphör med sin smidesverkstad är det många stenhuggare liksom övriga, som fått sina verktyg lagade och skärpta, som kommer att sakna den yrkesskicklige

smeden. Någon ny smed i hans ställe är det sannerligen för närvarande inte så lätt att anskaffa.

Borde inspelas

För några år sedan hade Bohuslänningen ett reportage från Frits Antonssons smedja ur vilket vi saxar följande:

Det klingade taktfast långt ut på gatan från Frits Antonssons smedja, en sång som man så sällan hör att den borde inspelas på band lika gärna som de gamlas dialekter uti olika delar av Bohuslän. Nu kommer dessa klingande taktfasta slag att upphöra. Tanken var bra. Inspelning på band hade varit motiverad för bevarande till eftervärlden av de skönklingande slagen.

S.—N.